

Editor: MIRCEA PETEAN

Coperta: OANA STEPAN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
RĂCHIȚEANU, TEOFIL

Picătura deșartă a gloriei / Teofil Răchițeanu ; cuv. înainte de Zenovie Cârlușea ; trad. în lb. italiană de Livia Mărcan = **La vana goccia della gloria** / Teofil Răchițeanu ; prefazione di Zenovie Cârlușea ; traduzione in italiano di Livia Mărcan. - Florești : Limes, 2020

ISBN 978-606-799-351-6

I. Cârlușea, Zenovie (pref.)

II. Mărcan, Livia (trad.)

821.135.1

© Teofil Răchițeanu

© Editura Limes pentru această versiune

Str. Castanilor, 3

407280 Florești, jud. Cluj

Tel./fax: 0264/544109; 0723/194022

Email: edituralimes2008@yahoo.com

Teofil Răchițeanu

PICĂTURA DEȘARTĂ A GLORIEI
LA VANA GOCCIA DELLA GLORIA

Cuvânt înainte de
Prefazione di
Zenovie CÂRLUGEA

Traducere în limba italiană de
Traduzione in italiano di
Livia MĂRCAN

LIMES
2020

CUPRINS / INDICE

<i>Cuvânt înainte</i>	4
<i>Prefazione</i>	5
<i>Cuvântul traducătorului</i>	10
<i>Parola del traduttore</i>	11
<i>Elegie pentru casa noastră</i>	12
<i>Elegia per la nostra casa</i>	13
<i>Zece frați</i>	14
<i>Dieci fratelli</i>	15
<i>Sora mea</i>	16
<i>Mia sorella</i>	17
<i>Bătrânii din Dealul Rășinarilor</i>	18
<i>Gli anziani della Collina dei Rășinari</i>	19
<i>O cerșesc numai plopilor</i>	20
<i>La mendico solo ai pioppi</i>	21
<i>Îmi torc veșnicia</i>	22
<i>Sto filando la mia eternità</i>	23
<i>Leagănul</i>	24
<i>La culla</i>	25
<i>Dealul acela</i>	26
<i>Quella collina</i>	27
<i>Fratele meu</i>	28
<i>Mio fratello</i>	29
<i>UNDINE</i>	30
I. De la începutul lumii venim unul spre altul	30
<i>UNDINE</i>	31
<i>I. Dall'inizio del mondo veniamo l'uno verso l'altra</i>	31
II. Pe ea numai privirile mele pot să o mângâie.....	32
<i>II. Solo i miei sguardi possono accarezzarla</i>	33
III. Lumină mie neînserată.....	34
<i>III. Luce per me mai vesperale</i>	35

IV. Mai tristă ea decât cea mai tristă tristețe	36
<i>IV. Più triste lei della più triste tristezza</i>	37
V. Inima mea numai pe ea o murmură	38
<i>V. Il mio cuore mormora solo lei</i>	39
VI. Cum cenușile fluturilor.....	40
<i>VI. Come le ceneri delle farfalle</i>	41
VII. Precum raza pierdutu-s-au	42
<i>VII. Come il raggio si sono persi</i>	43
Părul ei.....	44
<i>I suoi capelli</i>	45
Umbra umbrei mele sta	46
<i>L'ombra della mia ombra stava</i>	47
Tristețea pe dealuri toamna	48
<i>La tristezza sulle colline d'autunno</i>	49
Vânățul frig.....	50
<i>Il livido freddo</i>	51
Memento.....	52
<i>Memento</i>	53
Lebăda neagră.....	54
<i>Cigno nero</i>	55
Între noi dragostea	56
<i>Tra noi, l'amore</i>	57
Călătoria	58
<i>Viaggio</i>	59
Scrisorile iubitei.....	60
<i>Le lettere dell'amata</i>	61
Ci eu sunt Noiembrie.....	62
<i>Ma io sono Novembre</i>	63
Ca un duh al pustiului.....	64
<i>Come uno spirito del deserto</i>	65
Când ne naștem.....	66
<i>Quando nasciamo</i>	67
Ora singurătății	68
<i>L'ora della solitudine</i>	69
Cîtă pustie, o, stelelor!.....	70
<i>Quanto deserto, oh, stelle!</i>	71
Niciodată Timpul.....	72
<i>Mai il tempo</i>	75

Toți și toate au murit.....	74
<i>Tutti e tutte ovunque sono morti</i>	75
Iarăși Noiembrie	76
<i>Ancora Novembre</i>	77
Picătura deșartă a gloriei	78
<i>La vana goccia della gloria</i>	79
Atît de multe	80
<i>Così tante</i>	81
Peisaj (I)	82
<i>Paesaggio (I)</i>	83
Peisaj (II)	84
<i>Paesaggio (II)</i>	85
Glasul violet al brîndușelor	86
<i>La voce viola delle croche</i>	87
Angoasantul Noiembrie.....	88
<i>Lo spaventoso Novembre</i>	89
Crepusculul acesta	90
<i>Questo crepuscolo</i>	91
Tristețea după-amiezei aceleia.....	92
<i>La tristezza di quel pomeriggio</i>	93
Marea Piramidă	94
<i>La grande Piramide</i>	95
Soarele acesta	96
<i>Questo sole</i>	97
Cîntecul greierului	98
<i>Il canto del grillo</i>	99
Sunetul morții	100
<i>Il suono della morte</i>	101
Atît de depărtate, voi, stelelor!	102
<i>Tanto lontane, voi, stelle!</i>	103

Elegie pentru casa noastră

Respect pentru oameni și cărți

În seara aceea au venit doi străini
Și ne-au lăsat o cruce de lemn
Ca toate crucile.
Mamei nu i-au spus niciun cuvânt,
Ci, proptind-o de colțul tindei,
Au botezat-o cu numele tatei
Și s-au dus –
Dumnezeu știe unde...

De atunci în casa noastră
N-a mai șters nimeni praful de pe icoane,
Ferestrele s-au aburit de atâta tăcere
Până când, într-o zi,
Au orbit toți orbii...

Astăzi casa nu mai există.
A supt-o pământul încet ca pe o apă stătută
Și a rămas numai stâlpul
Din lemn bătrân crestat anume,
Ca să știm cu cât am crescut unul
Mai mult decât altul...

Elegia per la nostra casa

*Quella sera sono venuti due sconosciuti
E ci hanno lasciato una croce di legno
Come tutte le croci.
Non hanno detto una parola a mia madre,
Ma, appoggiandola all'angolo della tenda
L'hanno battezzata con il nome di mio padre
E sono andati
Dio sa dove...*

*Da allora nella nostra casa
Nessuno ha mai rimosso la polvere alle icone
Le finestre si sono intrise di tanto silenzio
Fino a quando un giorno,
Tutti i ciechi sono accecati...*

*Oggi la casa non c'è più.
L'ha risucchiata la terra come fosse acqua stantia
E è rimasto solo il pilastro
Di vecchio legno inciso
Per sapere quanto siamo cresciuti uno
Più dell'altro*

Născuți aproape pe neștiute
Încît mamei i se părea
Că ne-a cules de sub fereastra
Sub care,
Din cînd în cînd,
Cineva ne lepăda
Într-un ceas al deznădejilor.

Tata nu se mira niciodată
De întîmplări ca acestea.
Pe fiecare ne aștepta cu numele dinainte pregătit
Și ni-l spărgea, la-ntîiul scâncet,
În moalele capului.

Leagănul niciodată
Nu l-am stăpînit îndeajuns.
Ne-am uzurpat unii pe alții...
Și doar un plîns se mai aude azi, izvorînd
Din tăpile cariate
De nostalgia anilor...

Dieci fratelli

*Nati quasi all'improvviso
Tanto che a mia madre sembrava
Di averci raccolti sotto la finestra
Sotto cui,
Ogni tanto,
Qualcuno ci abbandonava
In un momento di disperazione.*

*Mio padre non si meravigliava mai
Di eventi come questi.
Aspettava ciascuno di noi con il nome già preparato
E ce lo schiacciava al primo vagito,
Sulla fontanella.*

*La culla mai
Ho controllato abbastanza.
Ci siamo usurpati a vicenda...
E oggi si sente solo un pianto che sgorga
Dalle travi bucate dai tarli
Per la nostalgia degli anni...*

Sora mea a murit într-o zi de april.
A luat-o Maica ușor
Și în pătuțul ei de copil
A așezat-o frumos
Între pomii grădinii...

Nevăzut a venit balaurul
Și i-a luat din păr aurul.
A venit Soarele
Și i-a luat din ochi înapoi cicoarele.
În albul grădinii,
S-au tras în obrazii ei crinii,
Mîinile ei mici
S-au făcut în văzduh rîndunici.

Cădeau din pomi flori,
Cînta în crengi vîntul.

Ce-a mai rămas
A luat la el, bucuros, Tata-Pămîntul...

Mia sorella

*Mia sorella è morta un giorno d'aprile.
La Madre l'ha presa piano
E nella sua culla di bimba
L'ha messa alla buona
Tra gli alberi del giardino...*

*Il drago è venuto invisibile
E le ha tolto l'oro dai capelli.
E' venuto il Sole
E le ha tolto dagli occhi le cicorie,
Nel bianco del giardino
Si sono ritirati dalle sue gote i gigli,
Le sue piccole mani
Sono diventate rondine nell'aria.*

*Cadevamo fiori dagli alberi,
Il vento cantava tra i rami.*

*Cos'è rimasto
Ha preso per sé, volentieri, la Madre Terra...*

Cît de calm mor ei aici.
 Cît de calm, ah, și de la adînci bătrînețe!
 Feciorii lor sînt streini prin văzduhuri streine,
 Streinite li-s fetele, ginerii, neamurile.
 Pe culmea aceea ce brăzdează cerul în două
 Numai ei au rămas,
 Bătrînii-bătrîni,
 Ei singuri care astăzi mai știu
 Cum se moare de adînci bătrînețe...

Cît de calm mor ei aici – preabătrînii,
 Odată cu fagii, cu prunii, cu merii!
 Împovărați de tăcere,
 Unul cîte unul,
 Se duc la Morminți
 Încet
 Ca și cum s-ar duce în Doștina Stanciului
 După un ol cu apă și ar uita să se mai întoarcă...

*Quanto calmi muoiono loro qui.
 Quanto calmi, ah, e di profonda vecchiaia!
 I loro figli sono estranei in paesi stranieri,
 Spaesati sono le figlie, i generi, i parenti.
 Su quella cima che solca il cielo in due
 Sono rimasti solo loro,
 I vecchi stravecchi,
 Solo loro che fanno ancora
 Come si muore di profonda vecchiaia...*

*Quanto calmi muoiono loro qui – i troppo vecchi,
 Insieme ai faggi, ai pruni, ai meli!
 Appesantiti dal silenzio,
 Uno per uno,
 Vanno ai Cimiteri
 Piano
 Come andassero a Dostina Stanciului
 Per un vaso d'acqua e dimenticherebbero di tornare...*